

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3423/2018
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јакшић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“, са умешачем на страни туженог Предузећа за пружање услуга и истраживачки развој у области телекомуникација „Wireless Media“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Горица Лазих, адвокат из ..., ради повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији умешача на страни туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 110/17 од 21.09.2017. године, у седници одржаној 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији умешача на страни туженог Предузећа за пружања услуга и истраживачки развој у области телекомуникација „Wireless Media“ са седиштем у Београду, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија умешача на страни туженог Предузећа за пружања услуга и истраживачки развој у области телекомуникација „Wireless Media“ из Београда, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 110/17 од 21.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 110/2015 од 23.11.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је тужени Предузеће за телекомуникације „Телеком Србија“ из Београда, повредио ауторска права тужиоца, тако што је на интернет сајту www.mondo.rs дана ... јуна 2012. године неовлашћено јавно саопштио ауторско дело, јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора, те ауторско дело саопштио у непотпуној форми – фотографију „...“: дана ... октобра 2012. године неовлашћено јавно саопштио ауторско дело, јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора, те ауторско дело саопштио у непотпуној форми – фотографију „...“, дана ... фебруара 2012. године неовлашћено јавно саопштио ауторско дело, јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора, те ауторско дело саопштио у непотпуној форми – фотографију „...“; дана ... априла 2012. године неовлашћено јавно саопштио ауторско дело, јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора, те ауторско дело саопштио у

ставовима изреке пресуде. Ставом двадесетдругим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем 20 ауторских дела тужиоца – фотографија које су ближе описане у изреци пресуде, без назначења имена или псеудонима аутора, плати 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2016. године до исплате. Ставом тринаестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде моралног права аутора јавним саопштавањем 20 ауторских дела тужиоца – фотографија које су ближе описане у изреци пресуде, у непотпуној форми, плати 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2016. године до исплате. Ставом четрнаестим изреке, одбијен је предлог туженог за спајање ове парнице са парницом која се води пред Вишим судом у Београду у предмету П4 109/2015. Ставом петнаестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати 358.390,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 110/17 од 21.09.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе туженог и умешача на страни туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 110/2015 од 23.11.2016. године у ставовима првом, двадесетдругом, двадесеттрећем и двадесетчетвртном изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у Београду П4 110/2015 од 23.11.2016. године у ставовима другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом, осмом, деветом, десетом, једанаестом, дванаестом, тринаестом, четрнаестом, петнаестом, шеснаестом, седамнаестом, осамнаестом, деветнаестом, двадесетом, двадесет првом и двадесет петом изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (став први изреке), умешач на страни туженог Предузеће за пружање услуга и истраживачки развој у области телекомуникација „Wireless media“ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о ревизији умешача на страни туженог.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, тужилац је тражио заштиту ауторског права јер је без његовог знања и одобрења тужени неовлашћено умножио и јавно саопштио и учинио доступним јавности 20 фотографија (које је тужилац сачинио) преко интернет портала www.mondo.rs, без навођења имена или псеудонима тужиоца као аутора и у непотпуној форми. Умешач на страни туженог је на основу уговора о пословној сарадњи у обавези

да врши послове администрирања и одржавања интернет портала Mondo, чији је власник тужилац. Судови су утврдили да тужиоцу као аутору фотографија због повреде моралних права јавним саопштавањем ових фотографија без назначења имена или псеудонима аутора, припада право на накнаду нематеријалне штете од 1.000.000,00 динара, као и због јавног саопштавања ових фотографија у непотпуној форми још 1.000.000,00 динара, такође на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралних права. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији умешача на страни туженог прописани чланом 404. став 1, јер се ревизијом фактички тражи тумачење члана 200. Закона о облигационим односима, у вези критеријума за одмеравање висине накнаде нематеријалне штете због повреде ауторског права, што није разлог за изјављивање посебне ревизије. Осим тога, у ревизији се оспорава начин на који су судови утврдили висину накнаде нематеријалне штете, међутим судови приликом одмеравања висине штете, цене све околности случаја и чињенице које су од утицаја на висину штете, а овим ревизијским наводима се оспорава правилност чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија умешача на страни туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 28.04.2015. године, а побијани део правноснажне пресуде је 2.000.000,00 динара, што је динарска противвредност од 16.596,13 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 120,51 динар).

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија умешача на страни туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић